

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 96-1908)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Grundejerforeninger

Gader

Gader/Vanding af Gader og Veje

Uddrag fra byrådsmødet den 21. maj 1908 - side 18

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 96-1908)

Andragende fra Christiansbjerg Grundejerforening om Vanding af Niels Ebbesensvej. Fra Brolægningsudvalget forelaa Meddelelse om, at det ikke havde den til Vandingen fornødn Sum, 540 Kr., til Raadighed.

Samuel sen anbefalede Brolægningsudvalget at se at finde Udvej for Pengene, da der trængtes haardt. til Vanding der oppe.

Mikael Johansen sluttede sig til Hr. Samuel sens Udtalelse og hævdede, at Christiansbjerg maatte have samme Ret til Vanding som de øvrige Bydele.

Filtenborg kunde ikke se, at Forlangendet var berettiget, da der ingen Mening vilde være i at lade vande saa langt udenfor Byen. Man maatte vente, til Vejen blev bebygget.

Formanden henstillede, at Brolægningsudvalget fik Sagen til Overvejelse.

Samuel sen anbefalede Afstemning med det samme. Brolægningsudvalget var ikke imod at foretage Vandingen, men manglede kun Penge dertil. Beboerne paa Christiansbjerg maatte have samme Ret som Beboerne paa Strandvejen.

Nørgaard mente, at Sagen helst maatte gemmes til Budgetbehandlingen. Hvis Beboerne virkelig følte sig genert af Støvet, burde de være kommet noget før. Hr. Filtenborg havde sikkert nok nogen Ret i, at Kvarteret laa for langt ude, og at man helst skulde vente, til der blev nogen mere Bebyggelse.

Jakob Jensen ønskede ligeledes Sagen henlagt til Budgetbehandlingen. Man maatte holde noget igen med Bevillingerne mellem Budgetbehandlingerne, og nærværende Sag var næppe helt moden til Udførelse endnu, men burde nærmere overvejes, for man kunde da vel ikke tænke paa at vande hele Vejen derude.

Samuelson antog, at Sagen var overvejet, og at det kun drejede sig om Vanding ved den bebyggede Del. Man kunde ikke forlange, at Folk allerede i September eller Oktober, naar Budgetterne blev lagt, skulde tænke paa at indgive Andragende om Vanding næste Sommer.

Magnus Nielsen tvivlede om, at Brolægningsvæsenet havde nogen Vogn disponibel til Vanding paa Christiansbjerg.

Jakob Jensen ønskede oplyst, hvor stor en Del af Vejen, det drejede sig om.

Magnus Nielsen mente, der maatte vandes fra "Vennelyst", hvis Vandingen skulde have nogen Betydning. Beboerne kunde nok selv vande ud for deres Ejendomme.

Samuelson kunde ikke se, at der manglede Materiel, da der dog daglig vandedes helt oppe ved Generalkommandoboligen.

S. Petersen forstod ikke, hvorfor den meget støvede Vej fra Sygehuset og op gennem Christiansbjerg ikke maatte blive vandet. Da Villaejerne søgte om og fik bevilget Vanding af Strandvejen, var der heller intet Beløb paa Budgettet i det Øjemed.

Mikael Johansen forundrede sig over, at der altid var Modstand, hver Gang der fremkom et eller andet Ønske fra dette fattige Kvarter, som dog maatte have samme Ret som Byens øvrige Kvarterer. Ogsaa for de spadserende vilde Vandingen være en Behagelighed.

Mousten foreslog Sagen udsat, til det var blevet oplyst, hvor langt der ønskedes vandet.

Magnus Nielsen oplyste, at hver Vandvogn havde sin bestemte Runde at gøre, og at man derfor næppe havde nogen til Disposition for Christiansbjerg. Byen havde med stor Bekostning lagt Vand op paa Christiansbjerg, men det kneb haardt at faa Grundejerne til at tegne sig. Man maatte dog ikke sammenligne Randers Landevej med Strandvejen, der

daglig blev befærdet af Tusinder af Mennesker og Køretøjer fra hele Byen.

Nørgaard syntes ikke, at Sagen efter de givne Oplysninger var moden til Beslutning. Man maatte jo tilmed have anskaffet en ny Vandvogn.

Samuelsen ansaa det for givet, at Stadsingeniøren, hvis Sagens Gennemførelse var afhængig af Materiellet, havde anført dette.

Filttenborg kunde ikke indse, at man skulde ofre saa mange Penge paa denne Sag. Udflytterne deroppe var for langt borte til at kunne forlange at faa Del i alle Byens Goder.

Mikael Johansen vilde gerne vide, hvad Hr. Filttenborg mente med Ordet Udflyttere. Christiansbjerg var ikke længere borte end Villavejen og Strandvejen. Naar Hr. Magnus Nielsen fremdrog Mangelen paa Materiel, var det sikkert kun en Udflugt for at slaa Sagen ned.

Magnus Nielsen maatte væрге sig imod at faa sine Ord fordrejet. Han havde kun sagt, at han tvivlede om, at der var Materiel til Raadighed.

Jakob Jensen gjorde gældende, at Beboerne af Christiansbjerg ikke havde forstaaet at stille sig rigtig velvillig overfor de store Udgifter, Byen havde haft for deres Skyld. Man kunde ikke sammenligne denne Vej og Strandvejen. Niels Ebbesensvej var en ret og slet Landevej, der væsentlig kun blev befærdet af Folk udefra, hvorimod Strandvejen blev befærdet af Tusinder af Byens Folk. Skulde Niels Ebbesensvej vandes, var der lige saa god Grund til at vande Silkeborg Landevej.

Samuelsen troede ikke, at det alene var af Kærlighed til Beboerne paa Christiansbjerg, men ogsaa af Egenkærlighed, man havde bekostet det dyre Vandanlæg derop, da Brøndene der let kunde bringe Epidemi over hele Byen.

Simonsen mente, at der kun var Grund til at vande, hvor der var bebygget, da Vandingen skulde være for Beboernes og ikke for de spadserendes Skyld, men saa maatte de private Gader ogsaa vandes, ellers hjalp det ikke stort. Forøvrigt troede han ikke, at Udvalget havde drøftet Sagen nøjere, og mente, at den kunde tages med paa næste Aars Budget.

Samuelsen syntes ikke, man skulde lade Sagen ligge til næste Aar, da det kun drejede sig om 500 Kr. Vandvognen kunde næppe komme gennem de smalle private Gader.

Det vedtoges at henvise Sagen til næste Aars Budgetbehandling.